

L'Olot i el Peralada no troben el camí del gol en un derbi d'emoció

El conjunt garrotxí fa molts més mèrits que el rival per aconseguir la victòria ?Els visitants amb prou feines van inquietar la porteria de Ginard

Lu Ranera perseguint Pedro

Immersos en una bona dinàmica de resultats i trobant-se després de guanyar el passat cap de setmana, Olot i Peralada s'enfrontaven igualment amb fam de victòria. Imbatuts encara en aquest 2018, els dos equips necessitaven la victòria per seguir el seu camí a la salvació però, finalment, es van haver de conformar amb només un punt.

La inèrcia positiva amb la que arribava l'Olot al partit es va fer notar des del primer minut de l'enfrontament. El conjunt entrenat per Raúl Garrido va sortir al terreny de joc a dominar i a buscar, com més aviat millor, el primer gol del partit. Comandats per un Pedro del Campo i un Hèctor Simón en molt bon estat de forma, els otolins van gaudir de dues ocasions en el primer quart d'hora de partit, totes dues de Marc Mas. Primer, amb una volea que va atrapar sense gaire problemes Marc Vito i, poc després, amb un xut molt més perillós que el porter visitant va aturar amb una bona estirada.

El Peralada va respondre amb una centrada de Carbonell a la que Manel no va arribar per poc, quan estava en bona disposició de fer la rematada. El domini de l'esfèrica seguia sent dels garrotxins que, al minut 26, van gaudir d'una doble ocasió claríssima per avançar-se al marcador. En totes dues, dos protagonistes: Marc Cosme i Marc Vito. El porter xampanyer va aturar, primer, un u contra u davant el davanter local i, a la sortida del córner següent, una rematada a boca de canó del valencià la tornava a treure miraculosament el nou porter dels alt-empordanesos.

L'Olot dominava i Chicho no ho veia gens clar. És per això que a la mitja hora de joc el tècnic dels peraladencs ja va fer un canvi, donant entrada a Cesc Clotet per Estellés, modificant el sistema per passar de jugar amb defensa de tres i dos carrilers, un 5-3-2, a un 4-4-2, amb Cesc Clotet ajudant Carbonell amb les constants internades per la banda d'Albert Blázquez. La variant tàctica va frenar l'allau d'ocasions per part dels otolins, però els de Raúl Garrido no van deixar en cap moment de dominar completament l'enfrontament davant un Peralada, fins al moment, inofensiu. Només errades defensives dels locals podien permetre alguna arribada perillosa dels verd-i-blancs, encara que en cap cas finalitzant les jugades amb rematades a la porteria, defensada per un Xavi Ginard que amb prou feines va tocar tres pilotes en els primers 45 minuts.

A la segona meitat el Peralada va sortir amb una altra imatge, equilibrant més el partit i, als sis minuts de la represa, rematant per primera vegada en tot el partit a porteria. Va ser Coro, però el seu fluix xut l'atrapava sense problemes Ginard. A diferència del que es va veure al primer temps, el partit es va igualar molt i l'Olot no aconseguia arribar amb perill clar a la porteria defensada per Marc Vito. A més a més, a mesura que el duel anava arribant a la recta final, els nervis, propis d'un derbi gironí, es van començar a apoderar dels 22 futbolistes, conscients de la vital importància que tenia aconseguir la victòria.

Dins la igualtat que regnava sobre el camp, amb pluja i cada vegada més pesat per als jugadors, l'Olot seguia portant la iniciativa amb un Hèctor Simón magistral en la direcció de joc. Ginard seguia inedit, sense haver d'intervenir, mentre que Vito vivia més tranquil tot i algunes fases d'inseguretat a l'hora de controlar passades senzilles dels companys que en alguna ocasió li van estar a punt de suposar un greu disgust.

Per part local, Garrido donava entrada al terreny de joc a Xumetra, que debutava a l'estadi, tenint una bona ocasió per donar la victòria al seu nou equip, però se li va fer de nit i un defensa del rival li va tapar bé el xut. Per part del Peralada, Chicho intentava revolucionar el joc amb un Joel Arimany poc encertat i, en l'últim tram, donant entrada a Romero per buscar més contenció al mig del camp.

El partit va acabar amb la tensió sana viscuda pels dos equips, que segueixen sense perdre aquest 2018. El punt és benvingut pel Peralada, pel fet de sumar a fora i per seguir a dos de la permanència. A Olot, la sensació és que, amb totes les ocasions que van fallar, es mereixien alguna cosa més i allargar la ratxa tan positiva que vivia l'equip.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2018/02/05/lolot-peralada-no-troben-cami/894078.html?utm_source=rss